

[Wilhelm.]

er en tydeliggørelse — som vil ændre på dette forhold.

Jeg plejer ikke og kan ikke lide at tage store ord som „politistat“ i min mund; jeg mener, det er for let at devaluere den slags begreber, hvis man bruger dem i tide og utide, men efter min definition er det politistatsmetoder, hvis man ændrer de retlige forhold på et område som dette her uden at gøre det ad lovgivningens vej, men undgår at få debatten om det, undgår at få lovgivningsmagten inddraget i det og benytter sig af det dér fikumdik med ændrede politivedtægter, med et cirkulære fra politidirektøren eller et cirkulære fra justitsministeren. Det er efter mine begreber politistatsmetoder.

Jeg sagde før, at vi ikke tror på, resultatet vil blive et lovindgreb, men det skal man altså ikke lade sig narre af, for det kan blive så meget værre. Det kan altså blive det administrative indgreb. Baggrunden er ganske enkelt, at socialdemokratiet ikke ret godt kan bære at stemme for et lovindgreb og heller ikke ret godt kan bære at lade sig et lovindgreb påtvinge af et borgerligt flertal og sidde og administrere dette lovindgreb på lige præcis dette område. Men det betyder jo ikke, at socialdemokratiet principielt er imod en begrænsning af lønarbejdernes hævdvundne aktionsmuligheder, snarest — og desværre — tværtimod, til trods for hr. Otto Mørchs lidt skarpe tale her i dag.

Det moderne kapitalistiske samfund opfatter socialdemokratiet jo som noget, der først og fremmest er deres samfund. Den moderne kapitalistiske stat med alle dens funktioner er frem for nogens socialdemokratiets stat. Socialdemokratiet står for statslig styring i højere grad end noget borgerligt parti. Socialdemokratiet står for en såkaldt indkomstpøolitik; der er ingen borgerlig minister, der nogen sinde har vovet så tydeligt og så arrogant at forlange ro og tilbageholdenhed fra lønarbejdernes side, som den socialdemokratiske økonomiminister gjorde det for få dage siden.

Lønarbejderne må altså være forberedt på indgreb, sandsynligvis ikke et lovindgreb, men et administrativt indgreb, foretaget af den socialdemokratiske regering og camoufleret som det, man kalder en tydeliggørelse. Så tydeligt mener jeg det skal siges, hvad

der er i vente. Jeg vil tilføje, at det skulle ikke være mig uvelkomment, om socialdemokratiet i praksis vil demterere disse profetier. De skal være meget velkomne til at gøre disse udtalelser til skamme.

Jeg vil sige til sidst, at vi må stadig væk efterlyse en redegørelse. Det blev lovet for over 3 uger siden i et svar på et spørgsmål fra mig her i spørgetiden, at man ville kigge på og komme med en redegørelse for, hvad der rent faktisk var det juridiske grundlag for politiets indgreb i Info-konflikten. Det er blevet gentaget i retsudvalget. Dér er spørgsmålet stillet igen skriftligt, og redegørelsen er blevet lovet. Det er over en uge siden. Det er blevet gentaget i henvendelsen fra de tre partier SF, DKP og VS til justitsministeren. Det kan ikke være så forfærdelig vanskeligt at forklare, hvad der egentlig var den juridiske baggrund for det politiindgreb, der fandt sted over for, enten man nu vil kalde det demonstrationen eller blokaden. Det er ikke noget uvæsentligt, der sker i vores samfund, når man foretager indgreb over for den slags ting, og det er helt utilfredsstillende, at den sag skal kunne trækkes i ørerne, at man ikke efter gentagne og gentagne spørgsmål inden denne debat kan få et klart svar på spørgsmålet: hvad var egentlig grundlaget for det indgreb?

Glensgård (FP):

Et folketing med 10 partier må nu og nødvendigvis også i fremtiden forsøge at komme ind i et eller andet samarbejde. Det synes just ikke at være tilfældet med de forslag, der er til behandling i dag. Venstre har tilsidesat enhver form for samarbejdslyst. Vi har gang på gang både på møder ude over landet, i arbejdsmarkedsudvalget og også ved direkte henvendelse forsøgt at få de ikke-socialistiske partier til at samarbejde om disse forslag. Men hver gang er det blevet tilsidesat og i særdeleshed fra venstres side.

Nu har vi fået forslagene på bordet fra de forskellige partier, men vi må konstatere, at samarbejdslysten er der ikke alligevel. Det er blevet et spørgsmål, om man ønsker samarbejdet med os, eller man kun ønsker at køre disse ting frem til en forelæggelse her i folketinget. Det er beklageligt, om partierne, der bygger på en ikke-socialistisk hold-